

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. I. Mater filium terra marique sequens, eum Mediolani nec
Manichæum, nec Catholicum ingenti cum lætitia reperit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

L I B E R VI.

Narrat, quæ trigesimo ætatis anno
Mediolani egerit, etiamnum flu-
ctuans. Sensim vero Ambrosium
Catholicæ fidei veritatem, sibi
probabilem fecisse fatetur. Mul-
ta interim de Alipio, ejusque mo-
ribus interserit: ac suum, matrisque
consilium de conjugio recenset.

C A P. I.

*Mater filium terra marique sequens, eum
Mediolani nec Manichæum, nec Catholi-
cum ingenti cum lætitia reperit.*

I. Pes mea à juventute mea,
ubi mihi eras, & quò re-
cesseras? An vero non tu
feceras me, & discreve-
ras me à quadrupedibus
& volatilibus cœli? Sapi-
entio rem me feceras, & ambulabam per te-
nebras, & lubricum; & quærebam te foris
à me, & non inveniebam Deum cordis mei;
& veneram in profundum maris, & diffide-
bam, & desperabam de inventione veri.
Iam venerat ad me mater pietate fortis, ter-
ra marique me sequens, & in periculis om-
nibus de te secura. Nam & per marina dis-
crimina, ipsos nautas consolabatur: à qui-
bus rudes abyssi viatores, cum perturbantur,

tur, consolari solent, pollicens eis perventionem cum salute, quia hoc ei tu per visum pollicitus eras.

2. Et invenit me periclitantem quidem graviter, desperatione indagandæ veritatis. Sed tamen ei cum indicassem, non me quidem jam esse Manichæum, sed neque Catholicum Christianum, non quasi inopinatum aliquid audierit, exilivit lætitia: cum jam segura fieret ex ea parte miseræ meæ, in qua me tanquam mortuum, sed resuscitandum tibi flebat; & a feretro cogitationis efferebat, ut diceres filio viduæ: *Iuvenis tibi dico, Surge: & revisceret, & inciperet loqui, & redderes illum matri suæ.* Nulla ergo turbulenta exultatione trepidavit cor eius, cum audisset ex tanta parte jam factum, quod tibi quotidie plangebat, ut fieret: veritatem me nondum adeptum, sed falsitati jam ereptum. Imo vero quia certa erat, & quod restabat te daturum, qui totum promiseras: placidissime, & pectore pleno fiduciæ respondit mihi credere se in Christo, quod priusquam de hac vita emigraret, me visura esset fidelem Catholicum.

3. Et hoc quidem mihi. Tibi autem fons misericordiarum preces & lachrymas densiores, ut accelerares adjutorium tuum, & illuminares tenebras meas; & studiosius ad ecclesiam currerem, in Ambrosii ora suspendi, & *ad fontem salientis aqua in vitam æternam.* Diligebat autem illum virum, sicut Angelum Dei, quod per illum cognoverat me interim ad illam ancipitem fluctuationem jam perductum: per quam transiturum me ab ægritudine ad sanitatem, intercurrente

acriore periculo, quasi *b* per accessionem, quam criticam medici vocant, certa præsumebat.

N O T Æ.

- Luc. 7. a *Feretro cogitationis efferebat*) eleganti allegoria alludit ad filium viduæ de Naim, sicut enim illi Christus misericordia motus filium reddidit, ita S. Monica Augustinum suum non corpore, sed animo mortuum, in feretro cogitationis suæ, Deo offerebat suscitandum & convertendum.
- b *Per accessionem, quam criticam medici vocant*) solent subinde morbi, antequam decedant, vehementius invalescere certis diebus: eam accessionem medici criticam dicunt.

V S V S.

Recte dicit S. D. se graviter periclitatum, desperatione indagandæ veritatis, & intercurrente acriore periculo, ad sanitatem venisse: quia minus periculosum est, esse certæ sectæ addictum, quam Atheum vel Politicum. Nam Atheismus omne religionis ac pietatis fundamentum evertit, quod Deus est. Politici vero, dum quemvis in sua religione salvari posse credunt, omnium sectarum errores hoc ipso approbant. Efficax argumentum est, quo supposita divina providentia S. D. ex Dei bonitate colligit, patere nobis viam & autoritatem esse constitutam in Ecclesia & Scripturis, qua duce possimus ad veritatem pervenire; quod argumenium, tum alibi, tum infra tangit & explicat.

V. Bec. l. 5
man. c. 1.

Cap. 16
de util.
credendi.

C A P. II.

Matrem cum pro more Africano epulas ad Agapen in Ecclesiam afferret, & à S. Ambrosio prohiberetur, mox acquievit.

- i. **I** Taq; cum *a* ad memorias Sanctorum, sicut in Africa solebat, pultes, & panem,